

וַיִּרְדּוּ בְדִגַּת הַיָּם וְגו' רָזָא דְנָן חֲמִינָן בְּסַפְרָא
 דְּשְׁלֵמָה מְלָכָא, דְּכָל מָאן דְּחָם עַל מִסְכְּנֵי
 בְּרַעוּתָא דְּלָכָא, לָא מוּשְׁתַּנֵּי דִּיּוֹקְנִיה לְעֵלָם מְדִיּוֹקְנָא
 דְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן. וְכִיּוֹן דִּיּוֹקְנָא דְּאָדָם אֶתְרָשִׁים
 בֵּיה, שְׁלִיט עַל כָּל בְּרִיָּין דְּעֵלְמָא בְּתַהוּא דִּיּוֹקְנָא.
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית ט) וּמוֹרָאכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה
 עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְגו' כְּלָהוּ זַעֲזַעֵן וְדַחְלִין מִתַּהוּא
 דִּיּוֹקְנָא דְּאֶתְרָשִׁים בֵּיה, בְּגִין דְּדָא הוּא פְּקוּדָא
 מְעֵלְיָא לְאַסְתְּלָקָא בְּרֵשׁ בְּדִיּוֹקְנִיה דְּאָדָם עַל כָּל
 שְׂאֵר פְּקוּדִין.

כִּמְנָא לָן מְנַבּוּכְדִּנְצָר. אַף עַל גַּב דְּחָלָם תַּהוּא
 חֲלָמָא, כָּל זְמַנָּא דְּחָהּ מִיִּתְן לְמִסְכְּנֵי לָא שְׂרָא
 עֲלִיהּ חֲלָמִיה. כִּיּוֹן דְּאֵטִיל עֵינָא בִּישָׂא דְּלָא לְמִיִּתְן
 לְמִסְכְּנֵי, מַה כְּתִיב, (דניאל ד) עוֹד מְלִתָּא בְּפּוּם מְלָכָא

לשון הקודש

מאותה הדמות שגִּרְשָׁמָה בו, משום שזו
 היא מצוה מעלה שיתעלה בן אדם
 בדמותו של אדם על כל שאר המצוות.
 מִזְנִין לָנוּ? מְנַבּוּכְדִּנְצָר וְהִרְשָׁעוּ. אַף עַל גַּב
 שְׁחָלָם אֶת הַחֲלוּם תַּהוּא – כָּל זְמַן שְׁתִּיהָ
 מְרַחֵם עַל הָעֲנִיִּים, לָא שְׂרָה עֲלִיו חֲלוּמו.
 כִּיּוֹן שְׁהִטִּיל עֵין רַעָה שְׁלֵא לְרַחֵם עַל
 עֲנִיִּים, מַה פְּתוּב? (דניאל ד) עוֹד הִדְכָר בְּפִי
 הַמֶּלֶךְ וְגו'. מִדְּ הַשְׁתַּנְתָּה דְּמוֹתוֹ וְנִטְרַד

וַיִּרְדּוּ בְדִגַּת הַיָּם וְגו' – הַסּוּד שְׁלָנוּ
 רָאִינוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, שְׁכַל מִי
 שָׁחַם עַל הָעֲנִיִּים בְּרַצוֹן הַלֵּב, לָא
 מוּשְׁתַּנֵּה דְּמוֹתוֹ לְעוֹלָם מְדְמוֹתוֹ שֶׁל אָדָם
 הָרֵאשׁוֹן. וְכִיּוֹן שְׁדְּמוֹתוֹ שֶׁל אָדָם
 נְרַשְׁמָה בו, הוּא שׁוֹלֵט עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת
 שֶׁל הָעוֹלָם בְּאוֹתָהּ הַדְּמוּת. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 (בראשית ט) וּמוֹרָאכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה עַל כָּל
 חַיַּת הָאָרֶץ וְגו'. כָּלָם זְעִים וּפּוֹחֲדִים

וְגו', מִיַּד אֲשֶׁתַּי דְּיוֹקְנִיהּ וְאַמְרִיד מִן בְּנֵי נֶשָׂא. וּבְגִין
כִּד נַעֲשֶׂה אָדָם. כְּתִיב הֲכֹא עֲשִׂיהּ, וּכְתִיב הָתָם (רות
ב) שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בּוֹעִז.

פְּקוּדָא עֲשִׂירָא לְאַנְחָא תְּפִלִּין וְלֹאֲשֶׁלְמָא גְרַמִּיה
בְּדִיוֹקְנָא עֲלָא. דְּכְתִיב, (בראשית א) וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּעֶלְמוֹ. פָּתַח וְאָמַר (שיר השירים ז)
רֵאשֶׁךְ עֲלִיךְ כְּכַרְמֶל הָאִי קָרָא אוֹקִימָנָא וְאַתְמַר.
אֲבַל רֵאשֶׁךְ עֲלִיךְ כְּכַרְמֶל, דָּא רִישָׁא עֲלָא תְּפִלִּין
דְּרִישָׁא, שְׂמָא דְּמִלְכָּא עֲלָא קְדִישָׁא יְהוּה בְּאַתְוֹן
רְשִׁימִין, כָּל אַת וְאַת פְּרִשְׁתָּא חָדָא, שְׂמָא קְדִישָׁא
גְּלִיפָא בְּסִדּוּרָא דְּאַתְוֹן כְּדָקָא יְאוּת. וְתַנּוּ (דברים כח) כִּי
שֵׁם יי נִקְרָא עֲלִיךְ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, אֵלֶיךָ תְּפִלִּין דְּרִישָׁא,
דְּאַנּוֹן שְׂמָא קְדִישָׁא בְּסִדּוּרָא דְּאַתְוִי.

לשון הקודש

וּנְתַבְּאָר. אֲבַל רֵאשֶׁךְ עֲלִיךְ כְּכַרְמֶל – זֶה
הָרֵאשׁ הָעֲלִיִּין, תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ, שְׂמוֹ שֶׁל
הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ יְהוּה בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת,
וְכָל אוֹת וְאוֹת פְּרִשָׁה אַחַת, הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ חֲקוּק בְּסִדּוּר שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
כְּרִאוּי. וְשְׁנֵינוּ, (דברים כח) כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא
עֲלִיךְ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ – אֵלֶיךָ תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ,
שֶׁהֵם שֵׁם קְדוֹשׁ בְּסִדּוּר שֶׁל אוֹתִיּוֹתיוֹ.

מִבְּנֵי הָאָדָם. וּמִשׁוּם כִּד נַעֲשֶׂה אָדָם.
כְּתוּב כְּאֵן עֲשִׂיהּ, וּכְתוּב שֵׁם (רות ב) שֵׁם
הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בּוֹעִז.
מִצְוָה עֲשִׂירִית – לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין
וּלְהַשְׁלִים אֶת עַצְמוֹ בְּדַמוֹת הָעֲלִיִּינָה,
שְׂכַתוּב (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּעֶלְמוֹ. פָּתַח וְאָמַר, (שיר ז) רֵאשֶׁךְ
עֲלִיךְ כְּכַרְמֶל. הַפְּסוּק הַזֶּה הַעֲמִדְנוּהוּ

פְּרַשְׁתָּא קַדְמָאָה (שמות יג) **קִדְשׁ לִי כָּל בְּכוֹר. דָּא י**
דְּאִתֵּי קִדְשׁ. בּוֹכְרָא דְכָל קוּדְשֵׁין עֲלָאִין.
פְּטָר כָּל רַחֵם, בְּתֵהוּא שְׁבִיל דְּקוּק דְּנַחַת מִן יו"ד
דְּאִיְהוּ אֲפִתַּח רַחֲמָא לְמַעְבַּד פִּירִין וְאַבִּין בְּדָקָא
יָאוּת. וְאִיְהוּ קִדְשׁ עֲלָאָה.

פְּרַשְׁתָּא תַּנְיִנָּא (שמות יג) **וְהָיָה כִּי יבִיאֲךָ. דָּא ה**
הֵיכְלָא. דְּאֲתַפְתַּח רַחֲמָא דִּילָה מִגּוֹ יו"ד
בְּחַמְשֵׁין פְּתַחִין אַכְסְדְּרָאִין וְאַדְרִין סְתִימִין דְּבִיָּה.
דְּתֵהוּא פְּטָר דְּעֵבִיד יו"ד בְּהָאֵי הֵיכְלָא לְמִשְׁמַע בָּה
קָלָא דִּי נְפָקָא מִגּוֹ שׁוֹפָר דָּא. בְּגִין דְּשׁוֹפָר דָּא הוּא
סְתִים בְּכָל סְטָרִין, וְאַתָּא יו"ד וּפְתַח לִיָּה לְאַפְקָא
מִיָּנִיָּה קָלָא. וְכִינּוֹן דְּאֲפִתַּח לִיָּה תְקַע לִיָּה וְאַפִּיק
מִיָּנִיָּה קָלָא לְאַפְקָא עַבְדִּין לְחִירוֹ. וּבְתַקִּיעוֹ דְּשׁוֹפָרָא
דָּא נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. וְכָךְ זְמִין זִימְנָא אַחְרָא

לשון הקודש

הַנְּסֻתִּים שָׁבוּ. שְׁהַפְּטָר הוּא שְׁעֵשָׂה
 יו"ד בְּהֵיכַל הַזֶּה לְשִׁמְעַ בְּהָ קוּל שְׁיוּצֵא
 מִתּוֹךְ הַשׁוֹפָר הַזֶּה, מְשׁוּם שֶׁהַשׁוֹפָר הַזֶּה
 הוּא נִסְתָּר בְּכָל הַצְּדָדִים, וְכֹא יו"ד וּפְתַח
 אוֹתוֹ לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ קוּל. וְכִינּוֹן שֶׁפְּתַח
 אוֹתוֹ, תְקַע לוֹ וְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ קוּל לְהוֹצִיא
 עַבְדִּים לְחֵירוֹת. וּבְתַקִּיעַת הַשׁוֹפָר הַזֶּה
 יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְכָךְ עֲתִיד בְּפַעַם
 אַחֲרַת בְּסוֹף הַיָּמִים. וְכָל גְּאֻלָּה בָּאָה מִן

פְּרַשְׁתָּה רְאוּנוּהָ - (שמות יג) קִדְשׁ לִי כָּל
 בְּכוֹר, זוּ י' שְׁהִיא קִדְשׁ, הַבְּכוֹר שֶׁל כָּל
 הַקְּדוּשִׁים הַעֲלִיּוֹנִים. פְּטָר כָּל רַחֵם -
 בְּשִׁבִיל הַדָּק הַהוּא שְׁיִוָּרַד מִיו"ד, שְׁהוּא
 פּוֹתַח אֶת רַחֲמָה לְעִשׂוֹת פְּרוֹת וְאַבִּים
 בְּרָאוּי, וְהוּא קִדְשׁ עֲלִיוֹן.

הַפְּרַשְׁתָּה הַשְּׁנִיָּה - (שם) וְהָיָה כִּי יבִיאֲךָ, זוּ
 ה' הֵיכְלָא שֶׁנִּפְתַּח רַחֲמָה מִתּוֹךְ יו"ד
 בְּחַמְשֵׁים פְּתַחִים, אַכְסְדְּרָאוֹת וְחֻדְרִים

לְסוֹף יוֹמֵיָא. וְכָל פּוֹרְקָנָא מִהָאֵי שׁוֹפֵר אֲתֵיָא. וּבְגִין
כֶּךָ אֵית בָּהּ יְצִיאַת מְצָרִים בְּפִרְשָׁתָא דָּא. דְּהָא
מִהָאֵי שׁוֹפֵר אֲתֵי בְּחִילָא דִּיּוֹד דְּפִתַּח רַחֲמָא דִּילָהּ
וְאַפִּיק קָלִיָּה לְפוֹרְקָנָא דְעַבְדִּין. וְדָא הָאֵת תְּנִינָא
דְשָׂמָא קְדִישָׁא.

פִּרְשָׁתָא תְּלִיתָאָה רָזָא דִּיחֻדָּא (דברים ו) דְשָׁמַע
יִשְׂרָאֵל. דָּא וְא"ו דְכָלִּיל פְּלָא, וּבִיָּה
יְחֻדָּא דְכָלָא. וּבִיָּה אֲתֵיִיחְדָן וְהוּא נָטִיל פְּלָא.
פִּרְשָׁתָא רְבִיעָאָה (דברים ה) וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ, כְּלִילוֹ
דְתַרְיִן סְטָרִין (דף יד ע"א) דְאֲתֵאֲתַדַּת בְּהוּ כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל
גְבוּרָה דְלִתְתָא. וְדָא הָא בְּתֵרָאָה דְנִטְלָא לֹון
וְאֲתְכְלִילַת מְנַהוּן. וְתַפְלִין אֲתוּון דְשָׂמָא קְדִישָׁא אֲנוּן
מִמֶּשׁ. וְעַל דָּא רֵאשִׁךְ עָלִיךְ כְּכַרְמֶל אֵלִין תְּפְלִין
דְרִישָׁא. (שיר השירים ז) וְדַלַת רֵאשִׁךְ תְּהִיָּא תְּפִלָּה שְׁל יָד

לשון הקודש

נוטל הכל. הפרשה הרביעית - (שם ה)
והיה אם שמוע, כללות של שני צדדים
שנאחזות בהם כנסת ישראל, הגבורה
שלמשה. וזו ה' האחרונה שנוטלת אותם
ונכללת מהם. והתפלין הם ממש
אותיות השם הקדוש. ועל כן, ראשך
עליך בכרמל - אלו תפלין של ראש.
ודלת ראשך - התפלה ההיא של יד,

השופר הזה, ומשום כך יש יציאת
מצרים בפרשה הזו, שהרי מהשופר הזה
בא בכח של יו"ד שפותח רחמה ומוציא
קולו לנאלת העבדים. וזו ה', האות
השניה של השם הקדוש.

פְּרָשָׁה שְׁלִישִׁית - סוד היחוד של שמע
ישראל (דברים ו). זו וא"ו שכוללת הכל ובה
היחוד של הכל, ובו מתיחדים והוא

דְּאִיהִי מִסְכָּנָא לְגַבִּי עֵילָא אוֹף הָכִי שְׁלִימוֹ אֵית לָהּ
פְּנוּנָא דְלְעֵילָא.

מִלְךְ אָסוּר בְּרַהֲטִים (שיר השירים ז) קָשִׁיר אִיהוּ וְאָחִיד
בְּאֲנוּן בְּתִי לְאֵתְאֲחָדָא בְּהֵוּא שְׁמָא קְדִישָׁא
בְּדָקָא יָאוּת. וְעַל דָּא מָאן דְּאֵתְתַקֵּן בְּהוּ אִיהוּ הַיֵּי
בְּצַלְם אֱלֹהִים. מָה אֱלֹהִים אֵתְיַחַדָּא בֵּיה שְׁמָא
קְדִישָׁא, אָף הוּא אֵתְיַחַד בֵּיה שְׁמָא קְדִישָׁא בְּדָקָא
יָאוּת. זָכַר וּנְקֵבָה בְּרָא אוֹתָם. תְּפִלִּין דְּרִישָׁא וְתַפְלָה
שֶׁל יָד וְכָלֵא חַד.

פְּקוּדָא חֲדָסָר לְעֵשְׂרָא מַעֲשָׂרָא דְאַרְעָא. הָכָא אֵית
תְּרִין פְּקוּדִין. חַד לְעֵשְׂרָא מַעֲשָׂרָא
דְאַרְעָא. וְחַד בְּפוּרֵי דְפִירֵי אֵילָנָא. וְכֹתִיב (בראשית א)
הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֹרֵעַ אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
כָּל הָאָרֶץ. כְּתִיב הִנֵּה נָתַתִּי. וְכֹתִיב הֵתָם (במדבר

לשון הקודש

שְׁהִיא עֲנִיָּה בְּלִפְי מַעְלָה, אָף כִּד שְׁלֵמוֹת
יֵש לָהּ כְּמוֹ שְׁלֵמַעְלָה.

מִלְךְ אָסוּר בְּרַהֲטִים - הוּא קָשׁוּר וְאָחוּ
בְּאוֹתָם הַבְּתִים לְהַאֲחוּ בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ
הַהוּא בְּרָאוּי. וְעַל כֵּן מִי שְׁמַתְתַּקֵּן בְּהֵם
הוּא בְּצַלְם אֱלֹהִים. מָה בְּאֱלֹהִים מִתְיַחַד
כּוּ הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, אָף הוּא מִתְיַחַד כּוּ
הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ בְּרָאוּי. זָכַר וּנְקֵבָה בְּרָא

מִצְוָה אַחַת עֲשָׂרָה - לְעֵשֶׂר מַעֲשֵׂר
הָאָרֶץ. כָּאֵן יֵש שְׁתֵּי מִצְוֹת - אַחַת
לְעֵשֶׂר מַעֲשֵׂר שֶׁל הָאָרֶץ, וְאַחַת בְּפוּרֵים
שֶׁל פְּרוֹת הָאֵילָן, שְׁכָתוּב (בראשית א) הִנֵּה
נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֹרֵעַ אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ. כְּתוּב כָּאֵן הִנֵּה נָתַתִּי,

(יח) וּלְבַנֵי לְוֵי הַנְּהַל נָתַתִּי אֶת כָּל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל.
 וּכְתִיב, (ויקרא כז) וְכָל מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרֵי
 הָעֵץ לְוֵי הוּא.

פְּקוּדָא תְּרִיסָר לְאַיִתָּא בְּכוּרֵי דְאֵילָנָא דְכְּתִיב,
 (בראשית א) וְאֵת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְּרֵי עֵץ
 זֹרַע זֹרַע. כָּל מָאן דְּאִתְחַזֵּי לִי, לְכוּן אֲסוּרָא לְמִיכַל.
 אֲתִיר לֹון וְיָהֵב לֹון כָּל מַעֲשֵׂרָא דִילִיָּהּ וּבְכוּרֵין
 דְּאֵילָנִין. נָתַתִּי לָכֶם, לָכֶם וְלֹא לְדָרִין דְּבַתְּרִיכוּן.

פְּקוּדָא תְּלִיסָר. לְמַעַבְדַּ פּוּרְקָנָא לְבְּרִיָּהּ לְקִשְׂרָא
 לִיָּהּ בְּחִיָּין. דְּתִרִין מִמֶּנָּן נִינְהוּ חַד דְּחִיָּין
 וְחַד דְּמוֹתָא וְקִיָּיִמִין עֲלִיָּהּ דְּכַר נָשׁ, וְכַד יִפְרוֹק בַּר
 נָשׁ לְבְּרִיָּהּ, מִיָּדָא דְּהָהוּא מוֹתָא פְּרִיק לִיָּהּ, וְלֹא יָכִיל
 לְשַׁלְּמָאָה עֲלִיָּהּ. וְרָזָא דָּא וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר

לשון הקודש

הָאֵילָנוֹת. נָתַתִּי לָכֶם - לָכֶם וְלֹא
 לְדוֹרוֹת שְׂאֲחֵרִיכֶם.

מַצָּוָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה - לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן לְבָנוֹ
 לְקִשֵׁר אוֹתוֹ בְּחִיָּים. שְׂשֻׁנֵי מִמְּנִים הֵם,
 אֶחָד שֶׁל חִיָּים וְאֶחָד שֶׁל מוֹת, וְעוֹמְדִים
 עַל הָאָדָם. וּכְשִׁיפְדָה הָאִישׁ אֶת בְּנוֹ, מִיָּד
 הַמּוֹת הַהוּא הוּא פוֹדֶה אוֹתוֹ, וְלֹא יָכִיל
 לְשַׁלֵּט עָלָיו. וְזֶה סוּד שֶׁל וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת
 כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, בְּכֻלּוֹ, וְהִנֵּה טוֹב - זֶה

וּכְתוּב שָׁם (במדבר יח) וּלְבַנֵי לְוֵי הַנְּהַל נָתַתִּי
 כָּל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל, וּכְתוּב (ויקרא כז) וְכָל
 מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרֵי הָעֵץ
 לְוֵי הוּא.

מַצָּוָה שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה - לְהַבִּיא בְּכוּרֵי
 הָאֵילָן, שְׁכַתוּב (בראשית א) וְאֵת כָּל הָעֵץ
 אֲשֶׁר בּוֹ פְּרֵי עֵץ זֹרַע זֹרַע. כָּל מָה
 שְׂרָאוּי לִי, לָכֶם אֲסוּר לְמַאֲכַל. הַתִּיר
 לָהֶם וְנָתַן לָהֶם כָּל הַמַּעֲשֵׂר שְׁלוֹ וּבְכוּרֵי

עֲשֵׂה בְּכָל־ל. וְהִנֵּה טוֹב דָּא מְלַאךְ חַיִּים. מְאֹד דָּא
 מְלַאךְ הַמּוֹת. וְעַל דָּא בְּהַהוּא פּוֹרְקָנָא אֲתַקְיִים דָּא
 דְּחַיִּים וְאֲתַחְלֵשׁ הַהוּא דְּמוֹת. בְּפּוֹרְקָנָא דָּא קִנְי לִיה
 חַיִּים בְּמָה דְּאֲתַמָּר. וְהַהוּא סְטָרָא בִישָׂא שְׂבַק לִיה
 וְלֹא אֶחֱיד בִּיה:

פְּקוּדָא אַרְבִּיסַר לְנִטְרָא יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, דְּאִיהוּ
יוֹמָא דְּנִיחָא מִכָּל עוֹבְדֵי בְּרֵאשִׁית. הָכָא
 כְּלִילָן תְּרִין פְּקוּדִין. חַד נְטִירָא דִּיּוֹם הַשַּׁבָּת. וְחַד
 לְקִדְשָׁא הַהוּא יוֹמָא בְּקִדּוּשִׁיהּ. לְנִטְרָא יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא
 כְּמָא דְּאֲדַכְּרָנָא וְאֲתַעֲרָנָא עֲלֵיהּ דְּאִיהוּ יוֹמָא דְּנִיחָא
 לְעֵלְמִין. וְכָל עֲבִידוֹן בִּיה אֲשַׁתְּכַלְלוּ וְאֲתַעֲבִידוּ עַד
 דְּאֲתַקְדָּשׁ יוֹמָא. בִּיּוֹן דְּאֲתַקְדָּשׁ יוֹמָא אֲשַׁתְּאֵר בְּרִיאָה
 דְּרוּחִין דְּלֹא אֲתַבְּרִי לֹון גּוֹפָא. וְכִי לֹא הָוָה יָדַע
 קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְאֲעֲבָבָא לְקִדְשָׁא יוֹמָא עַד
 דִּיתְבְּרוֹן גּוֹפִין לְחַיִּי רוּחִין. אֲלֵא אִילְנָא דְּדַעַת טוֹב

לשון הקודש

בראשית. כאן כלולות שתי מצוות – אחת שמירת יום השבת, ואחת לקדש אותו היום בקדושו. לשמר את יום השבת, כמו שהזכרנו והערכנו עליו, שהוא יום של מנוחה לעולמות, וכל המעשים נשתכללו בו ונגעשו עד שהתקדש היום. בינו שהתקדש היום,

מלאך חיים, מאד – זה מלאך המות. ועל כן בפדיון ההוא מתקנים זה של חיים, ונחלש אותו של המות. בפדיון הזה קונה לו חיים, כמו שנתבאר. ואותו הצד הרע עוזב אותו ולא אוהו בו.

מצוה ארבע עשרה – לשמר את יום השבת, שהוא יום המנוחה מכל מעשה

וְרַע אֶתְעַר הַהוּא סְטָרָא אַחְרָא דְרַע וּבָעָא
 לְאֶתְתַקְפָּא בְּעֵלְמָא וְאֶתְפָּרְשׁוּ בְּמַה רוּחִין בְּכַמְּה זַיְיִנִּין
 לְאֶתְתַקְפָּא בְּעֵלְמָא בְּגוּפִין.

כִּיּוֹן דִּתְמָא קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא כָּךְ, אֶתְעַר מִגּוֹ
 אִילָנָא דְחַיִּי נְשִׁיבָא דְרוּחָא וּבְטַש בְּאִילָנָא
 אַחְרָא וְאֶתְעַר סְטָרָא אַחְרָא דְטוֹב וְאֶתְקִדְשׁ יוֹמָא.
 דִּהָא בְּרִיאָו דְגוּפִין וְאֶתְעָרוּ דְרוּחִין בְּסְטָרָא דְטוֹב
 אִיהוּ בְּהַאי לִילְיָא, וְלֹא בְּסְטָרָא אַחְרָא. וְאֶלְמָלֵא
 אַקְדִּים סְטָרָא אַחְרָא בְּהַאי לִילְיָא עַד דְּלֹא יַקְדִּים
 סְטָרָא דְטוֹב, לֹא יָכִיל עֲלָמָא לְמִיקָם קַמִּיָּהוּ אֶפְּלוּ
 רַנְעָא חָדָא. אֲבָל אֲסוּזָתָא אַקְדִּים קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא
 דְדַלְיָ קַמִּיָּה קִדּוּשָׁא דְיוֹמָא וְאַקְדִּים קַמִּי סְטָרָא
 אַחְרָא וְאֶתְקַיִּים עֲלָמָא. וּמַה דְחֻשִׁיב סְטָרָא אַחְרָא

לשון הקודש

והפכה באילן אחר, והתעורר צד אחר של
 טוב והתקדש היום. שְׁחַרְי בְּרִיאַת גּוּפּוֹת
 וְהַתְּעוֹרְרוֹת רוּחוֹת בְּצַד הַטּוֹב הֵיא
 בְּלִילְיָה הַזֶּה, וְלֹא בְּצַד הָאֲחֵר. וְאֶלְמָלֵא
 הַקְּדִים הַצַּד הָאֲחֵר בְּלִילְיָה הַזֶּה טָרַם
 שְׁיַקְדִּים צַד הַטּוֹב, לֹא יָכֹול הָעוֹלָם לְעַמֵּד
 לְפָנֵיהֶם אֶפְּלוּ רַנְעָ אַחֵר. אֲבָל הַקְּדוּשׁ
 בְּרִיד הוּא הַקְּדִים רַפּוּאָה – שְׁדַלְג לְפָנָיו
 קִדּוּשׁ הַיּוֹם, וְהַקְּדִים לְפָנֵי הַצַּד הָאֲחֵר,
 וְהַתְּקַיִם הָעוֹלָם. וּמַה שְׁחֻשֵׁב הַצַּד הָאֲחֵר

נשֶׁאֶרְהָ בְּרִיאָה שֶׁל רוּחוֹת שְׁלֹא נִבְרְאוּ
 לָהֶם גּוּפּוֹת. וְכִי לֹא יָבֵעַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְעַכְבַּ לְקִדְשׁ אֶת הַיּוֹם עַד שְׁיַבְרָאוּ
 גּוּפּוֹת לְרוּחוֹת הַלְלוּ? אֵלֵא עֵין הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע עוֹרֵר אֶת אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר שֶׁל
 הָרַע וְרַצָּה לְהַתְּחַזֵּק בְּעוֹלָם, וּנְבַרְדּוּ
 בְּמַה רוּחוֹת בְּכַמְּה מִיָּנִים לְהַתְּחַזֵּק
 בְּעוֹלָם בְּגוּפּוֹת.

כִּיּוֹן שְׂרָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּךְ,
 נִתְעוֹרֵר מִתּוֹךְ עֵין הַחַיִּים נְשִׁיבַת רוּחַ

לְאַתְבְּנֵי בְעֶלְמָא לְאַתְתַּקְפָּא, אַתְבְּנֵי בְהַאי לִילְיָא
 סְטָרָא דְטוֹב וְאַתְתַּקַּף וְאַתְבְּנוּן גּוּפִין וְרוּחִין קַדִּישִׁין
 בְּהַאי לִילְיָא מִסְטָרָא דְטוֹב. וּבְגִין כֶּךָ עוֹנְתָן דְחַפְיָמִין
 דִּידְעֵי דָא מִשַּׁבַּת (דף יד ע"ב) לְשַׁבַּת.

דְהָא כִּדִּין חֲמַאת דָּא סְטָרָא אַחְרָא דְכַמָּה דְאִיהִי
 חֲשִׁיבַת לְמַעַבְדָּא, עֲבִידֵי סְטָרָא דְקְדוּשָׁה. אֲזֵלָא
 וּמִשְׁטָטָא בְכַמָּה חֲיִילִין וְסְטָרִין דִּילָהּ וְחֲמַאת כָּל אֲנוּן
 דְקָא מִשְׁמַשִּׁי עַרְסִיָּהּוּ בְּגִלּוּיָא דְגוּפִיָּהּוּן לְנַהוּרָא
 דְבוּצִינָא, וְכָל אֲנוּן בְּנוּן דְנַפְקִין מִתַּמָּן הוּוּ נְכַפִּין
 דְשָׂרוּ עֲלֵיהֶוּ רוּחִין מִתְּהוּא סְטָרָא אַחְרָא. וְאֲנוּן
 רוּחִין עַרְטִילָאִין דְחַיִּיבִיא דְאֲקִרוּן מוֹיָקוֹן וְשָׂרִיאַת
 בְּהוּ לִילִי"ת וְקַטִּילַת לוּן.

כִּיּוֹן דְאַתְקַדְּשׁ יוֹמָא וְשַׁלְטָא קְדוּשָׁה עַל עֶלְמָא,

לשון הקודש

אותם שמשמשים את מפתם בגלוי של
 גופם לאור הנר, וכל אותם הבנים
 שיוצאים משם הם נכפים, שהיו שרויים
 עליהם רוחות מהצד האחר ההוא.
 ואותם הרוחות הערטילאיות של
 הרשעים שנקראים מויקים, ושורה בהם
 לילי"ת והורגת אותם.

כיוון שהתקדש היום והקדשה שולטת
 על העולם, אותו הצד האחר מקטין

להבנות בעולם להתחזק, נבנה בלילה
 הזה צד הטוב והתחזק, ונבנו גופות
 ורוחות קדושות בלילה הזה מצד הטוב.
 ומשום כך עונתן של חכמים שיודעים
 את זה משבת לשבת.

שחרי אז רואה את זה הצד האחר,
 שפמו שהיא השבדה לעשות – עשתה צד
 של הקדשה. הולכת ומשוטטת בכמה
 צבאות והצדדים שלה, ורואה את כל

הַהוּא סִטְרָא אַחְרָא אֲזַעֲרֵת גְּרָמָה וְאַטְמֵרַת כָּל
 לֵילִיָּא דְשַׁבְּתָא וְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּרַ מִן אֲסִימוֹן וְכָל
 כֵּת דִּילִיָּה דְאֲזִילִי עַל שְׂרָגֵי בְטְמִירוּ לְמַחְמֵי עַל גְּלוּנֵי
 דְשַׁמוּשָׁא, וְלִבְתָּר אֲטְמֵרוֹן גּוּ נּוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא.
 כִּיּוֹן דְנַפְק שַׁבְּתָא, כַּמָּה חֵילִין וּמְשָׁרְיִין פְּרָחִין
 וּמְשַׁטְטִין בְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא אֲתַקֵּן שִׁיר שֶׁל פְּנֵעִים
 דְדָא יִשְׁלֹטוֹן עַל עַמָּא קַדִּישָׁא. לָאן אֲתַר מְשַׁטְטֵי
 בְּתַהוּא לֵילִיָּא. כִּד נַפְקֵי בְּבַהֲלִיּוֹ וְחַשְׁבִּין לְשַׁלְטָאָה
 בְּעֵלְמָא עַל עַמָּא קַדִּישָׁא וְחַמָּאן לֹוֹן בְּצִלּוֹתָא וְאֲמַרִּין
 שִׁירְתָּא דָּא, וּבְשִׁירוֹתָא מְבַדְּלִי בְּצִלּוֹתָא וּמְבַדְּלִי עַל
 הַבּוֹס, פְּרַחֵי מַתְּמָן וְאֲזִילִי וּמְשַׁטְטֵי וּמְטָאן לְגוּ
 מַדְבְּרָא. רַחֲמֵנָּא לְשִׁיזְבֵּן מַנְיָהּוּ וּמַסְטָרֵן בִּישָׁא.

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה, תִּלְתָּא אַנּוּן גְּרַמִּין
 בִּישָׁא לְגַרְמִיָּהּוּ. חַד מָאן דְלֵיִט גְּרַמִּיָּהּ.

לשון הקודש

בְּשִׁיזְבָּאִים בְּחַפְזוֹן וְחוֹשְׁבִים לְשַׁלֵּט
 בְּעוֹלָם עַל הָעַם הַקְּדוֹשׁ, וְרוֹאִים אוֹתָם
 בְּתַפְלָה וְאוֹמְרִים אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּוּ,
 וּבְרֵאשִׁית מְבַדְּלִים בְּתַפְלָה וּמְבַדְּלִים
 עַל הַבּוֹס, פּוֹרְחִים מִשָּׁם וְהוֹלְכִים
 וּמְשׁוֹטְטִים וּמַגִּיעִים לַתּוֹד הַמְּדַבֵּר.
 הַרְחֵמֵן יַצִּילֵנוּ מֵהֶם וּמֵהַצְּדִידִים הָרָעִים.
 אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה, שְׁלֹשָׁה
 הֵם שְׁגוּרָמִים רָעָה לְעַצְמָם: אַחַד – מִי

עַצְמוֹ וְנִטְמָן כָּל לַיִל שַׁבַּת וְיוֹם הַשַּׁבָּת,
 פֶּרֶט לְאֲסִימוֹן, וְכָל הַכֵּת שְׁלוֹ שְׁהוֹלְכִים
 עַל הַנְּרוֹת בְּסַתְר לְרֵאוֹת אֶת הַגְּלוּנִים
 שֶׁל הַתְּשֻׁמִּישִׁים, וְאַחַר כֵּן נִטְמָנִים
 בְּתוֹד נֶקֶב הַתְּהוּם הַגְּדוֹל. כִּיּוֹן שִׁיזְבָּאָה
 הַשַּׁבָּת, כַּמָּה צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת פּוֹרְחִים
 וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן תַּקֵּן שִׁיר שֶׁל
 פְּנֵעִים שֶׁלֹּא יִשְׁלֹטוּ עַל הָעַם הַקְּדוֹשׁ.
 לֵאמֹנָה מָקוֹם מְשׁוֹטְטִים בְּלִילָה הַהוּא?

תִּנְיָנָא מָאן דְּזָרַק נֶהְמָא אוּ פְרוּרִין דְּאִית בְּהוּ כְּנִית.
 תְּלִיתָא מָאן דְּאוּקִיד שְׂרָגָא בְּמַפְקָא דְּשַׁבְּתָא עַד
 לָא מָטוּ יִשְׂרָאֵל לְקַדּוּשָׁא דְּסַדְרָא דְּגָרִים לְנוּרָא
 דְּגִיְהֵנָם לְאִדְלָקָא בְּהַאי נוּרָא עַד לָא מָטָא זְמַנְיָהּ.
 דְּחַד דּוּכְתָא אִית בְּגִיְהֵנָם לְאֵנוּן דְּקָא מְחַלְלֵי שַׁבְּתוֹת,
 וְאֵנוּן דְּעֵנוּשִׁין בְּגִיְהֵנָם לִיִּטּוֹן לִיהּ לְהַתּוּא דְּאוּקִיד
 שְׂרָגָא עַד לָא מָטָא זְמַנְיָהּ, וְאִמְרֵי לִיהּ (ישעיה כב) הִנֵּה
 יִי מְטַלְטְלֵךְ טַלְטְלָה גָּבֵר וְגו' (ישעיה כב) צָנוּף יִצְנַפְךָ
 צְנִפָה כְּדוּר אֶל אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם.

בְּגִין דְּלֹא יָאוּת הוּא לְאִדְלָקָא נוּרָא כִּד נָפִיק
 שַׁבְּתָא עַד דְּמַבְדִּילֵי יִשְׂרָאֵל בְּצִלוֹתָא וּמַבְדִּילֵי
 עַל כִּפְסָא. בְּגִין דְּעַד הַהוּא זְמַנָּא שַׁבְּתָא הוּא, וּקְדוּשָׁה
 דְּשַׁבְּתָא שְׁלִיט עֲלֵנָא. וּבְשַׁעֲתָא דְּמַבְדִּילִין עַל כִּפְסָא כָּל

לשון הקודש

שֶׁהֵגִיעַ זְמַנּוֹ, וְאִמְרִים לוֹ: (ישעיה כב) הִנֵּה ה' מְטַלְטְלֵךְ טַלְטְלָה גָּבֵר וְגו', (שם) צָנוּף יִצְנַפְךָ צְנִפָה כְּדוּר אֶל אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם. מִשּׁוּם שֶׁאֵין רְאוּיָהּ הוּא לְהַדְלִיק אֵשׁ בְּשִׁיזְעָת שַׁבְּתָא עַד שִׁיִּשְׂרָאֵל מַבְדִּילִים בְּתַפְלָה וּמַבְדִּילִים עַל הַכּוֹס, מִשּׁוּם שֶׁעַד אוֹתוֹ הַזְּמַן שַׁבְּתָא הִיא, וּקְדוּשַׁת הַשַּׁבְּתָא שׁוֹלְטָת עֲלֵינוּ. וּבְשַׁעֲתָא שֶׁמַּבְדִּילִים עַל הַכּוֹס, כָּל אוֹתָם הַחֲלִיל וְכָל אוֹתָם

שֶׁמְקַלֵּל אֶת עַצְמוֹ. הַשְּׁנֵי - מִי שֶׁזוֹרֵק לֶחֶם אוּ פְרוּרִים שְׁיִישׁ בְּהֵם כְּנִית. הַשְּׁלִישִׁי - מִי שֶׁמְדַלֵּק נֵר בְּמוֹצְאֵי שַׁבְּתָא בְּטָרִם שְׁמַנְיָיִם יִשְׂרָאֵל לְקַדְשָׁה דְּסַדְרָא, שְׁגוֹרִם לֹאֵשׁ הִגִּיהֵנָם לְהַדְלִיק בְּאֵשׁ הַזֶּה טָרִם שֶׁהֵגִיעַ זְמַנּוֹ. שֶׁמְקוּם אַחַד יֵשׁ בְּגִיְהֵנָם לְאוֹתָם שֶׁמַּחְלְלִים שַׁבְּתוֹת, וְאוֹתָם שֶׁעֵנוּשִׁים בְּגִיְהֵנָם מְקַלְלִים אֶת אוֹתוֹ שֶׁהַדְלִיק נֵר טָרִם

אָנוּן חַיִּילִין וְכָל אָנוּן מִשְׁרִיין דְּאַתְמָנן עַל יוֹמֵי דְחֹל, כָּל חַד וְחַד יְתִיב לְאַתְרִיהּ וּפּוֹלְחָנֶיהּ דְּאַתְמָנִי עֲלֶיהּ.

בְּגִין דְּכַד עָאל שַׁבְּתָא וְאַתְקַדַּשׁ יוֹמָא, קַדַּשׁ אַתְעַר וְשִׁלְטִיט בְּעֵלְמָא, וְחֹל אַתְעַדִּי מִשׁוֹלְטָנוּתָא דִּילִיהּ, עַד שַׁעְתָּא דְנַפְיָא שַׁבְּתָא לָא תִיבִין לְאַתְרֵיהּ. וְאַף עַל גַּב דְנַפְיָא שַׁבְּתָא לָא תִיבִין לְאַתְרֵיהּ עַד זְמָנָא דְאָמְרֵי יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבַדִּיל בֵּין קַדַּשׁ לְחֹל. בְּדִין קַדַּשׁ אֶסְתַּלַּק, וּמִשְׁרִיין דְאַתְמָנִיאוּ עַל יוֹמֵי דְחֹל מִתְעַרִין וְתִיבִין לְאַתְרֵיהּ כָּל חַד וְחַד עַל מַטְרִיהּ דְאַתְפְּקֵד עֲלֶיהּ. וְעַם כָּל דָּא לָא שְׁלֵטִין עַד דִּיהוֹן נְהוּרִין מְרֻזָּא דְשֶׁרְגָא. וְכִלְהוֹן אַקְרוּן מְאוּרֵי הָאֵשׁ בְּגִין (דְּמִנְהוּרָא דְנוּרָא דְנִגְדָא) (נִיָּא דְמְרֻזָּא דְעַמּוּדָא דְנוּרָא) וּמִיסוּדָא דְנוּרָא אֶתִיָּאן בְּלָהוּ וְשִׁלְטִין עַל עֵלְמָא תַתָּא. וְכָל דָּא כַד בַּר נָשׁ אֲדַלִּיק שֶׁרְגָא עַד לָא

לשון הקודש

המחנות שהתמנו על ימות החל, כל אחד ואחד ישנו למקומו ולעבודתו שהתמנה עליה. משום שבשנכנסה שבת והתקדש היום, הקדש מתעורר ושולט בעולם, והחל מתבטל שלטונו, עד השעה שיוצאת השבת לא שבים למקומם. ואף על גב שיוצאת שבת, לא שבים למקומם עד הזמן שישראל אומרים ברוך אתה יי

המחנות שהתמנו על ימות החל, כל אחד ואחד ישנו למקומו ולעבודתו שהתמנה עליה.

משום שבשנכנסה שבת והתקדש היום, הקדש מתעורר ושולט בעולם, והחל מתבטל שלטונו, עד השעה שיוצאת השבת לא שבים למקומם. ואף על גב שיוצאת שבת, לא שבים למקומם עד הזמן שישראל אומרים ברוך אתה יי

שְׁלִימוֹ יִשְׂרָאֵל קְדוֹשָׁא דְסִדְרָא.

אָבֵל אִי אִיהוּ מִמְתִּין עַד דְּיִשְׁלִימוּ קְדוֹשָׁא דְסִדְרָא,
 אַנּוּן חֵיבִין דְּגִיחָנָם מִצְדִּיקִין עֲלֵיהוּ דִּינָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְאַנּוּן מְקַיְיֵמי עַל הַהוּא בַר נֶשׁ
 כָּל בְּרַכָּאן דְּקָא אָמְרֵי צְבוּרָא (בראשית כז) וַיִּתֵּן לָךְ
 הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם (דברים כח) בְּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ
 אַתָּה בַּשָּׂדֶה וְגו'. (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם
 רָעָה יִמְלִטְהוּ יְיָ. בְּיוֹם רָע מְיֻבְעֵי לִיָּהּ, מָאִי בְּיוֹם
 רָעָה. יוֹמָא דְשִׁלְטָא הַהוּא רָעָה לְמִיסְבִּי נְשִׁמְתִּיהָ.
 אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל דָּא הוּא שְׂכִיב מִרְעֵ לְאַפְסָא
 לִיָּהּ מִחֻבּוּי גַבֵּי קְדְשָׁא בְּרִידָה הוּא. דְּבַר אַחַר דָּא
 יוֹמָא דְדִינָא שְׂרִיא עַל עֲלָמָא אֲשִׁתְּזִיב מִנִּיהָ כְּמָה
 דְּאִתְּמַר בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְיָ. יוֹמָא דְאִתְּמַסֵּר דִּינָא
 לְהַהוּא רָעָה לְשִׁלְטָא עַל עֲלָמָא (חסר): (דף טו ע"א).

לשון הקודש

(מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ
 ה'. בְּיוֹם רָע הִיָּה צְרִידָה לְהַיּוֹת, מַה זֶה בְּיוֹם
 רָעָה? הַיּוֹם שֶׁשׁוֹלְטָת הַרְעָה הַהוּא לְקַחַת
 אֶת נְשִׁמְתוֹ. אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל – זֶהוּ
 שְׂכִיב מִרְעֵ לְרַפְּאוֹ מִחֻטְאוֹ אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. דְּבַר אַחַר – זֶה הַיּוֹם שֶׁהַדִּין
 שׁוֹרָה עַל הָעוֹלָם, נְצוּל מִמְּנוֹ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה'. הַיּוֹם שֶׁנִּמְסַר הַדִּין
 לְאוֹתָהּ רָעָה לְשִׁלְטַת עַל הָעוֹלָם.

מְדַלֵּק גַּר טָרַם הַשְּׁלִימוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַקְּדְשָׁה דְסִדְרָא.

אָבֵל אִם הוּא מִמְתִּין עַד שֶׁיִּשְׁלִימוּ קְדְשָׁה
 דְסִדְרָא, אוֹתָם הַרְשָׁעִים שְׂבִגִיחָנָם
 מִצְדִּיקִים עֲלֵיהֶם אֶת דִּינָם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְהֵם מְקַיְיֵמים עַל אוֹתוֹ הָאִישׁ כָּל
 הַבְּרַכּוֹת שְׁאוּמְרִים הַצְּבוּר (בראשית כז) וַיִּתֵּן
 לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם (דברים כח) בְּרוּךְ
 אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה וְגו'. (תהלים

פרשת בראשית

בְּרִישׁ (נ"א בראשית בהקמתא דמלכא גליף וכו') הוֹרְמְנוּתָא דְּמַלְכָּא,
 גְּלִיף גְּלוּפִי (נ"א גליפ) בְּטְהוּרוֹ עֲלָאָה בּוֹצִינָא
 דְּקַרְדִּינוּתָא, וְנָפִיק גּוֹ סְתִים דְּסְתִימוּ מִרִישָׁא (נ"א מרוא)
 דְּאִי"ן סו"ף קוּטְרָא (פירוש עשן) בְּגוּלְמָא, נְעִיץ בְּעֻזְקָא לָא
 חֲזוֹר וְלֹא אוֹכֵם וְלֹא סוּמְק וְלֹא יֶרוֹק וְלֹא גּוּזוֹן כְּלָל,
 כַּד (נ"א קדר) מְדִיד מְשִׁיחָא עֶבֶד גּוּזוּנִין לְאַנְהָרָא, לְגוֹ
 בְּגוֹ בּוֹצִינָא נָפִיק (נ"א ונפיק) חַד נְבִיעוֹ דְּמִנְיָה אֶצְטַבְעוּ
 גּוּזוּנִין לְתַתָּא. סְתִים גּוֹ סְתִימִין דְּרֻזָּא דְּאִי"ן סו"ף בְּקַע
 וְלֹא בְּקַע אֲזִירָא דִּילִיָּה לָא אֲתִידַע כְּלָל, עַד דְּמִנּוּ
 דְּחִיקוּ דְּבְקִיעוּתִיָּה נְהִיר נְקוּדָה חֲדָא סְתִימָא עֲלָאָה,
 בְּתַר הֵהִיא נְקוּדָה לָא אֲתִידַע כְּלָל, וּבְנִין כְּדֵי אֲקַרֵּי
 רֵאשִׁית מְאָמַר קְדַמָּאָה דְּכֻלָּא.

השלמה מההשמטות (סימן א)

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים "אֵת" הַשָּׁמַיִם וְ"אֵת" הָאָרֶץ

לשון הקודש

בראשית

נֶצְבְּעוּ הַצּוּרוֹת לְמַטָּה. נִסְתַּר תּוֹךְ
 הַנְּסֻתָּרִים שֶׁל סוּד הָאִי"ן סו"ף בְּקַע וְלֹא
 בְּקַע אֵת הָאֲזִיר שֶׁלֹּא לֹא נוֹדַע כְּלָל, עַד
 שְׁמַתוֹךְ דַּחַק הַבְּקִיעָה שֶׁלֹּא מְאִירָה נְקוּדָה
 אַחַת נִסְתַּרְתָּ עֲלִיוֹנָה אַחַר אוֹתָהּ נְקוּדָה
 לֹא נוֹדַע כְּלָל, וְלִכֵּן נִקְרְאָת רֵאשִׁית,
 הַמְאָמַר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַכֹּל.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים "אֵת" הַשָּׁמַיִם
 וְ"אֵת" הָאָרֶץ, רֵאשִׁי תְּבוּת אַהוּ"ה, שְׁבוּ

בְּרֵאשׁ ונ"א בראשית בהקמת המלך חקן
 רצון המלך חקן חקיקות באור עליון
 ניצוץ חזק, ויצא תוך נסתר הנסתרים
 מראש ונ"א מסוד הא"ן סו"ף עשן בגלם
 נעוץ בטבעת, לא לבן ולא שחר ולא
 אדם ולא ירק ולא גון כלל. בשפדד
 מדידה, עשה צורות להאיר. לפנים
 בתוך המאור יצא מעין אחד שממנו

רֵאשִׁי תִיבִין אֱהוּ"ה דְּבִיהַּ אֲתַבְּרִיאוּ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא
 א"ה בִּיהַּ אֲתַבְּרִיאוּ שְׁמִיָּא וְ"ה בִּיהַּ אֲתַבְּרִיאת אֲרַעָא
 וְכָל מָה דְאִית בָּהּ וְהוּא יְהִיב תִּיאֻבְתָּא בְּכָל אֵילָנִין
 וְעֵשְׂבִין דִּי בְּאַרְעָא וְהוּא מָה שְׁאַמְרוּ אִין לָךְ כָּל
 עֵשֶׂב וְעֵשֶׂב מִלְּמַטָּה שְׁאִין מְמוּנָה עָלָיו מִלְּמַעְלָה
 וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׁמֶכָה אוֹתוֹ וְאוֹמֵר לוֹ גְּדַל שְׁנַאֲמַר (איוב
 ל"ח) הִינְדַעְתָּ חֻקּוֹת שָׁמַיִם אִם תְּשִׁים מִשְׁטְרוֹ בְּאַרְצֵי:

(עד כאן מההשמטות):

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ וּמִצְדֵּיקֵי הַרְבִּים
 כַּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד. (דניאל יב) זֹהַר
 סְתִימָא דְסְתִימִין, בְּטֵשׁ אֲוִירָא דִּילִיהַּ (דְּמִטִּי וְלֹא מִטִּי) (נ"א
 וְאַנְהִיר) בְּהַאי נְקוּדָה (ס"א גְּהוּרָא) וּכְדִין אֲתַפְּשֵׁט הַאי
 רֵאשִׁית וְעָבִיד לִיהַּ הַיְכָלָא לִיקְרִיָּה וּלְתוֹשְׁבֵיחֶיהָ (יְקָרָא
 לְהַיְכָלִיָּה וּלְתוֹשְׁבֵיחֶיהָ). (נ"א וְלִיקְרִיָּה וְלְהַיְכָלִיָּה וּלְתוֹשְׁבֵיחֶיהָ). תַּמָּן זֶרַע

לשון הקודש

(דניאל יב) וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ
 וּמִצְדֵּיקֵי הַרְבִּים כַּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד.
 הַזֹּהַר הַנִּסְתָּר שֶׁל הַנִּסְתָּרִים הֵכָה בְּאוִיר
 שְׁלֹו וְשֶׁהֵינֵע וְלֹא הֵינֵעוּ וְהֵאִירוּ בְּנְקוּדָה זוֹ
 וְאוֹרוֹ, וְאִזּוּ הַתַּפְּשֵׁטָה הֵרֵאשִׁית הַזֹּאת,
 וְעֵשָׂה לוֹ הַיְכָל לְכַבּוּדוֹ וּלְתוֹשְׁבֵיחֶהוּ, וְכַבּוּד
 לְהַיְכָלוֹ וּלְשִׁבְחוֹ [נ"א וְלְכַבּוּדוֹ וְלְהַיְכָלוֹ
 וּלְתוֹשְׁבֵיחֶהוּ], שֵׁם זֶרַע וְזֶרַע קֹדֶשׁ לְהוֹלִיד
 לְתוֹעֵלַת הָעוֹלָם, וְזֶה סוּד (ישעיהו) זֶרַע קֹדֶשׁ

נְבְרָאוֹ שְׁמַיִם וְאַרְצֵי. א"ה - בּוֹ נְבְרָאוֹ
 הַשְׁמַיִם. ו"ה - בּוֹ נְבְרָאָה הָאָרְצִי וְכָל מָה
 שֵׁישׁ בָּהּ. וְהוּא נָתַן תְּשׁוּקָה בְּכָל
 הָאֵילָנוֹת וְהָעֵשְׂבִים שְׁבַאֲרֵץ, שֶׁהוּא מָה
 שְׁאַמְרוּ, אִין לָךְ כָּל עֵשֶׂב וְעֵשֶׂב מִלְּמַטָּה
 שְׁאִין מְמוּנָה עָלָיו מִלְּמַעְלָה וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ,
 שְׁמֶכָה אוֹתוֹ וְאוֹמֵר לוֹ גְּדַל, שְׁנַאֲמַר (איוב
 לח) הִינְדַעְתָּ חֻקּוֹת שָׁמַיִם אִם תְּשִׁים
 מִשְׁטְרוֹ בְּאַרְצֵי:

זרעא דקודשא לאולדא לתועלתא דעלמא, ורזא דא
 (ישעיה ו) זרע קדש מצבתה. זחר דזרע זרעא ליקריה,
 כהאי זרעא דמשי דארגון טב דאתחפי לגו ועביד
 ליה היכלא דאיהו תושבתתא דיליה ותועלתא
 דכלא. כהאי ראשית ברא תהוא סתימא דלא
 אתידע להיכלא דא. היכלא דא אקרי אלהים, ורזא
 דא בראשית ברא אלהים.

זחר דמניה בלהו מאמרות אתבריאן ברזא
 דאתפשטותא דנקודה דזחר סתים דא. אי
 כהאי כתיב ברא, לית תוהא דכתיב, (בראשית א) ויברא
 אלהים את האדם בצלמו, זחר רזא דא בראשית
 קדמאה דכלא שמייה אהיה שמא קדישא גליפא
 בסטרוי (נ"א נהיר ונ"א בגלפא נהיר) אלהים. גליפא בעיטרא
 (נ"א בגלופא דעיטרא) אש"ר היכלא טמיר וגניז, שריאותא

לשון הקודש

בסוד התפשטות של הנקדה של הזחר
 הנסתר הזה. אם בזה כתוב ברא, אין
 תמיחה, שכתוב (בראשית א) ויברא אלהים
 את האדם בצלמו. זחר זה סוד
 בראשית, הראשון של הכל, שמו אהיה,
 שם קדוש חקוק בצדו ונ"א מאיר, בחקיקה
 מאירו אלהים, חקוק בעטרה ונ"א בחקיקת
 העטרהו אש"ר היכל נסתר וגנוז,

מה שזרע זרע לכבודו, כמו זרע
 המשי הזה של ארגמן טוב שמתכסה
 לפניו ועושה לו היכל שהיא תשבתתו
 ותועלת לכל. בראשית הזו ברא אותו
 נסתר שלא נודע את ההיכל הזה. היכל
 זה נקרא אלהים, וסוד זה – בראשית
 ברא אלהים.

הזחר שממנו כל המאמרות נבראו